

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΘΗΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

SIVE

G N O M I C I

POETAE GRAECI

AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM
FIDEM EMENDAUIT

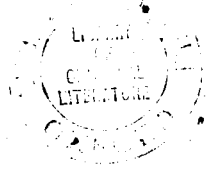
RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

EDITIO NOVA CORRECTA NOTISQUE
ET INDICIBUS AUCTA.

LIPSIÆ,

SEXTIBUS GERH. FLEISCHERI JUN.

1817.

LECTORI

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAE INSCRIPTIONUM

ET HUMANIORUM LITERARUM ACADEMIAE

SOCIUS.

Quum a me Sophoclem iamdudum exspectes, miraberis, Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quum necopinantibus illis, longeque alias res meditari me putantibus, prodierunt cura mea aliquantulum expoliti Argonauticorum Poëta, et facetissimus veteris comediae scriptor. Bono animo es: explebitur cum Deo exspectatio desiderii tui. Praeluxa tandem subiit Princeps Tragicorum: excusa iam sunt Scholia omnia, quorum de edendi ratione non ita pridem

sententiae suae participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra impurissimorum scurrarum calumnias et convicia immensum quantum euectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exercet. Inceptum opus, quantum per me licebit, non intermittetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, neu, si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datam fidem praestitutum me spero; sed videto: in diem certam non promisi; nec a Sophoclis studiosis pignora pelliciendo, argento quemquam circumduxi, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum mihi semper futurum sit, uti legitima exceptione.

Iam vero, quaenam fuerit in edendo hoc libello ratio consilii mei, paucis docendus es. Poëtarum, quos Gnomicos vocant, editionem accuratam et venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecaeque elegantiae studiosis gratum me facturum quid putavi, si eis enchiridion

hoc nitidius politiusque ornatum traderem; Theognidem, qui agmen hinc ducit, primus in lucem edidit Aldus Manutius, cuius liber instar est veteris apographi, quo ipse usus est. Codicis illius vitium, ut in principem editionem, sic ex ea in ceteras omnes permanavit, quod quale sit, cuius hanc novam cum aliis conferenti statim in oculos incurret. Nempe Theognidis poësis quae superest, non est continuum opus, sed ex fragmentis constat e variis illius hominis elegiis aut poëmatibus excerptis.*) Illam ad quatuor codices Bibliothecae Regiae contuli, quorum in tribus sententiae fere ad eundem modum distinctae sunt, quo in hoc libello. Singulae vel in capite habent literam maiusculam miniatam, vel litera illa carent, vacuo relicto spatio, ubi peritioris calligrahi manu

[*) Valckenarius ad Euripid. Phoeniss. p. 164. b. Theognidis reliquias dicit male consarcinatas. Idem ad Xenophont. Memorab. p. 239. sq. Ern.: „Videntur, quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis conslata.“ Quid quod pro Anthologia e variorum poëmatibus decerpta habuit Heynius ad Homer. II. T. VII. p. 720. „Quae habemus [Theognidea], inquit, sarrago sunt ex pluribus ac diversis poëtis; quae tamen ad Cynum scripta sunt, pro antiquioribus haberi possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus far-
raginem illam coagmentavit, Theognideis
versus plurimos immiscuit aliorum aucto-
rum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime So-
lonis. Poterant quidem illi inter Theo-
gnideos relinqui, si Theognis seorsim et
sine ullo comitatu excuderetur; sed quum
adiunctos habeat illos ipsos scriptores,
quorum possessionem invaserat, interdicto
adversus eum agi, tum aequitatis, tum
conciinnitatis ratio postulabat; qua de re
in notis dixi.

Insunt huic editioni omnia, quae con-
tinet pars altera editionis Poëtarum mi-
norum Graecorum Radulphi Wintertoni,
Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII.
praeter Orphei, vel nescio cuius id no-
men mentiti, fragmenta tria, quae in Or-
phicorum editione Gesneriana legi satius
visum est, ideoque removenda duxi. Sed
horum in locum Cleanthis pulcherrimum
Hymnum suffeci; insuperque Hesiodi Poë-
ma *ἠδικόν*, si quod aliud, huic collectioni
addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iis-
dem Regiis codicibus emendavi, qui Theo-
gnidem continent, quorum unus Hesiodum

etiam habet. Adia quaecunque omnia Stobaei Florilegium servavit, ad scriptum codicem Bibliothecae Regiae collata, longe emendatius quam antea in hoc libello exhibitus. Solonis inter veteres Sapientes praestantissimi non pauca solum fragmenta, sed quaecunque ad nostram aetatem pervenerunt et conquiri potuerunt, *) secundis curis limatiora in hanc collectionem intuli. In Comicorum vero sententiis fragmenta aliquot, quorum partem tantum Winter-toni editio exhibet, integra dedi, ex auctoribus qui ea servarunt.

Latinam versionem plerisque horum carminum, adiungi solitam, ut tironibus damnosam, doctoribus inutilem, consulto omisi. Ne tamen hic libellus omni utilitatis aut voluptatis fructu careret, quem capere possent qui literis graecis haud fuerunt imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone Grotio, aliisque summis viris eleganti carmine latino reddita singulis graecis subieci. Notas addidi breves, criticas fere et graecae lectionis constitutionem spectan-

[*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius ad Herodot. p. 434.]

tes.*) Anthologiam sententiarum parallelarum e graecis latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed inutili mole librum onerare nolui. Stobaeum adeant et florilegia latinorum Poëtarum, qui, quot diversis modis res eadem possit enuntiari, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lector amice; nec te diutius demorabor. Fruere hac nostra opella, quae si tibi tuisque ita, ut fore confido, erit accepta et utilis, otium mihi tranquillum et diuturnum precare, quod nulli alii rei libentius impendam, quam ut bonarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Haec notae in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textum poëtarum sequentes posteriorem libri partem conficiunt: cuius ordinis rationem reddit ipse Brunckius in praefatione ad Comicum paulo post initium. Nos commodioris usus gratia singulis versibus, quo quaeque pertinebat, substravimus: id quod lectores meminisse oportet, sicubi in textu editum viderint, quod in notis, scriptis, ut videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati, refractatur.]

G N O M I C I

P O E T A E G R A E C I.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΚΑΛΛΙΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

*Μέγρις τευ κατάκεισθε; κίτ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδείσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ᾧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι· ἄτάρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.*

* * * * *

5. καί τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισιάτω.
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μάχεσθαι
γῆς πέρι, καὶ παιδῶν, κούριδις τ' ἀλόχου,
δυσμενείῃ· θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅπποτε κεν δῆ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθύς ἴτω
10 ἔγγος ἀνασγόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ
ἔλσας, τὸ πρῶτον μινυομένου πολέμου.

Fragmentum e CALLINI Elegia servavit Stobaeus Tit. LI. De Callino, Elegiacorum poetarum antiquissimo, quaedam lectu digna sunt in Actis Academiae Parisiensis T. VII. p. 364. [Conf. liber bonae frugis, Io. Valent. Franckii Callinus sive quaestionis de origine carminis elegiaci tractatio critica. Acced. Tyrtaei reliquiae cum prooemio et critica annotatione. Alton. et Lips. 1816. 8.] Tertius hexameter in Stobaei codd. omissus et: eius in locum Camerarius. versum hunc suffecit:

εὖ νό τις ἀσπίδα θέσθω ἐν ἀντιβίοις πολεμίζων.

quem recepit et in versione expressit Grotius. BRUNCK.

8. θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅπποτε κεν δῆ. Sic bene Stobaei liber scriptus. Grotius edidit δὲ ποτ' ἔσσεται, ὅππότερον δῆ. BRUNCK.

- οὐ γάρ κως θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν
 ἄνδρ', οὐδ' ἦν προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
 πολλάκι δηϊότητα φηγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
 15 ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός·
 τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἦν τι πάθη.
 λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
 θνήσκοντος· ζῶων δ', ἄξιος ἡμιθέων.
 20 ὥσπερ γὰρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν·
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μούνος ἐὼν.

17. ἦν τι πάθη. *si in pugna ceciderit.* De hoc euphemismo vide quae notavimus ad Comici Concion. 1105. Idem in Pace 169.

ὡς ἦν τι πεσὼν
 ἐνθένδε πάθῳ, τοῦ μου θανάτου
 πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίων
 ὀφλήσει.

Quandoque additur κακόν, ut in Euripidis Androm. 89.

ἀλλ' εἰμ', ἐπεὶ τοι γ' οὐ περίβλεπτος βίος
 δούλης γυναικός, ἦν τι καὶ πάθῳ κακόν.

Quos versus protuli, ut levem maculam e priori senario abstergerem. Male editum est ἐπεῖτοι κοῦ — BRUNCK. Falli Brunckium, docuit Porsonus ad Euripid. Med: p. 448. ed. Lips. alter. Xenophon de Rep. Athen. prope fin. ἐπεὶ τοι καὶ οὕτως ἔχει. Morus: „L. ἐπειτοίγε, siquidem. καὶ non habet locum.“ Erravit vir egregius. Longinus sect. XXIII. extr. ἐπεὶ τοι τὸ πάνταχού κοιδωνας ἐξήφθαι λίαν σοφιστικόν. Scribendum esse ἐπεὶ τοι καὶ τὸ πάνταχού — non dubitabis, si contuleris diversitatem scripturae e Codd. enotatam in edit. Weisk. p: 591.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

CALLINI EPHESII

ELEGIA

INTERPRETE HUGONE GROTIIO.

Quonam hic usque tepor, Iuvenes, quando ignea
vobis

vis animi? Non vos Amphiprictyonum
tam segnes censura movet? vos alta putatis
otia, quum tellus undique marte fremat.

Iam quicumque vir est, scutum ferat obvius hosti,
et iaculum vibret vel moriente manu.

Gloria namque ingens adoriri cominus hostem
pro grege natorum coniugeque et patria.

Fortibus et pavidis condicto tempore mortem

Parca feret. Rectum quilibet interea
protendat gladium, clypeo generosa recondens
pectora, dum primo sanguine pugna calet.

A fato nulli mortis fit gratia, non si
auctores generis sit numerare Deos.

Saepe aliquem elapsam circumstridentia tela,
in lare privato mors inopina rapit:

mors vilis populo, et nullum meritura favorem.

Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
sive cadens populi gemitus expressit amantis,

sen vivens auget semideum numeros,
vertitque in se oculos ceu celso vertice turris:
quippe unus multos laudibus exsuperans.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

(*Numeri paginas indicant.*)

A.

Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.

C.

Callimachus. 192.
Callinus. 87.
Cleanthes. 265.
Clearchus. 281.
Crates. 274.

D.

Diodorus. 272.
Diphilus. 260.

E.

Eratosthenes. 194.
Eriphus. 278.
Eubulus. 275.
Euenus. 190.

G.

Gnomae. 300.

H.

Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.

L.

Linus. 184.

M.

Menander. 267.

Menecrates. 194.
Metrodorus. 196.
Mimnermus. 99.
Monosticha. 500.

N.

Naumachius. 176.
Nicostratus. 275.

P.

Panyasis. 186.
Pherecrates. 275.
Philemon. 267.
Philippides. 276.
Philippus. 275.
Phocylides. 125.
Phocylides Pseudonymus.
152.
Posidippus. 195; 278.
Pythagoras. 145.

R.

Rhianus. 188.

S.

Simonides. 128.
Solon. 104.
Sotades. 276.

T.

Theognis. 3.
Timocles. 279.
Tyrtaeus. 89.

INDEX IN NOTAS.

A.

- ααδής. 25.
 αβροζαττής. 132.
 αγανόφωνων ἀντεπαεultima
 producta. 158. [Cyclicus
 poeta apud Scholiast. ad
 Euripid. Orest. 139a. Barn.
 χρυσίην, φέλλοισιν ἀγα-
 νόφωσι κομύοισαν. Clarissi-
 mus Matthiae edidit sim-
 plici γ, ἀγανόφωσι.]
 ἀγνώμοτης, ἀγνώμοτης.
 214.
 ἄγνοια et ἀνοια confusa. 326.
 ἀγνώναι cum digamma. 251.
 ἄδεικτος. 163.
 ἀδνητή. 151.
 ἀδνητής. 151.
 Adiectivum a substantivo
 structurâ disparatum. 230.
 αἰεῖν. De futuro h. v. 3.
 Aeschines orator. 136.
 ἀθανασία. De quantitate h.
 v. 278. ἀθανασία et εὐθα-
 νοια confusa. 278.
 ἀθάνατος. De quantitate h.
 v. 278.
 αι infinitivorum elisum.
 241.
 αι et ε confusa. 42.
 ἀκίγαλοι versus. 71, 231,
 ἀκράτης. 239.
 Alcathous. 54.
 ἀλσεινός, calidus. 158.
 ἀλσεινός, vitandus, barba-
 rum. 158. [Libri Ba-
 rocciani scriptura ex-
 pressa est. ex Hesiodi
 carmine extr. Conf., Gal-
 limach. H. in Cerer. 23.]
 Alexis, v. infra s. v. κολίξ.
 ἄλλοτε ἄλλως etc. 14, 108.
 ἀληστήρ, ἀληστητής. 216.
 ἀμάν, ἀμάνοι. 229.
 ἀμαξα, ἀμαξα. 50.
 ἀμειροί, ἀμείρωσι. 164.
 ἀμύτωρ. 129.
 ἀμφι et ὀνυκιν. ποῖτα, ἐκ
 παραλλήλου. 160, 89.
 ἀμφοῖς indeclinabile. 159.
 ἀν pro ἐάν positum con-
 ptiatur an produçatur qd.
 Conf. not. ad p. 269.
 ἀναγκάσις. 25.
 ἀνακλήτωρ. 273.
 ἀναλλοκῶν. De augmento
 h. v. 274.

Anapaestus in pari sede
versum iambicorum.
151.

ἀνάσχετος. 11.

ἀνδάνειν. De constructione
h. v. 5.

ἀνηρ. De quantitate pae-
nullimae. 306.

ἀνοια et ἄγνοια confusa. 326.

ἀναχεται 11.

ἄντικπιπτείν ἀνέμοις. 162.

Aoristus sententiam indi-
cans generalem. 227. Ao-
ristus medii passivā si-
gnificatione. 166. [Add.

Leonid. Tar. LXII. 2.

Etiā in Callimachi H. in

Apoll. init. ἐεῖσατε vide-

tur positum pro εἰείσθη.]

ἀπάλαμος, ἀπάλαμος. 24.
213.

ἀπύτωρ. 129.

Apollonius Rhodius. 169. sq.

ἀπονίπτεσθαι. 66.

Ἀργυφόντης. 215.

Aristophanes. 148.

ἀρδμεναι. 215.

ἀροτος et ἀροτρον confusa.

76.

ἄρσην κόρος. 168.

Articulus a substantivo se-
iunctus interserto prono-
mine. 56.

ἀρχή· καὶ τελευταῖη καὶ μέ-
σον. 5.

ἄστεος synizesin passum.

133.

Attractio. 255. [Aliud at-
tractionis genus tetigi in

not. ad Epistol. Pythagor.

p. 300. Orell.]

ἀντιεσθαι. 170.

ἀσθίς. 214.

ἀσθη. 129.

ἀστis. 214.

ἀπομητιω. 129. [Prorsus

geminum est ψευδοπάτωρ

Callimachi H. in Cerer.

99.]

αἴτος. οὐτος. 27. 47. 62.

αὐτοῦ de personā secundā,

305. 327.

B.

βαδουλήτης. 14.

βαίνειν de coitu. 16.

βασιλῆς. 224.

Βιβλινος. 239.

βλάπτειν i. q. στερεῖν. 94.

βση. ὅσον ἀπὸ βσης ἕνεκα

170.

βροχος priori productā. 71

Βυβλινος. 239.

Γ.

γαλή 259.

Δ.

Dativi pluralis vocalis qua-

tenus elidatur. 5.

δι in apodesi. 226.

δικανύειν. 165.

δεινός. 9. 39.

δειπνολόγη. 4. 244.

Demonax. v. infra s. v.

ὑπέρθεος.

Demosthenes. 155.

δεννάειν. 77.

δεσμός et πύθη iuncta. 135.

δηλίφων βαρβαρὰν. 179.

δευρομένην. 170.

διάπτορος. 215.

δισημίτωρ. 129.

δις. 225.

διχα. 9. [Aeschylus Pro-

meth. 935. Br. ἄρην τὸ τ

ἀρχεῖν καὶ τὸ δουλεύειν

- δίχα. Choëph. 774. Sch.
 alt. ἔχεις τε πῶν λελεγμέ-
 των δίχα;]
 δογασθεός. 9.
 δολομήτης, δολόμετης. 214.
 δοραὶ αἰγῶν. 7.
 δούλιος an i. q. δόλιος. 41.
 Dualis pro plurali usurpa-
 tus. 220. Dualis aoristo-
 rum persona III. in —ον.
 221.
 δύο, δύοι. 525.
 δυοῦς. 259.
 δύομας. De quantitate h.
 v. 56.
 δύο. v. s. v. δύο.
 δωρεῖν. 216. [Activum iam
 usurpavit Homerus, si
 fides libello de Homeri-
 ca poësi, quem alii tri-
 buunt Plutarcho, alii
 Dionysio Halicarnassen-
 si, p. XL. extr. Barnes.]
- E.**
- εἶπε synizesin patitur. 255.
 εἶπεν de persona secunda.
 305. 327.
 εἶβδομας eliciendum e prae-
 gresso ἐπτά. 110.
 εἰ cum coniunctivo. 94. 106.
 εἶθε cum infinitivo. 156.
 [Cum Euripideis compa-
 randa Homericæ Odyss.
 XXIV. 576. sqq. ubi par-
 ticulae optandi εἰ γὰρ
 eadem ratione regunt in-
 finitivum iunctum nomi-
 nativo participii.]
 εἰθίξεν. 145.
 εἶπεν τόπον, ἐκ τόπον. 94.
 εἶναι. Coniunctivus εἶναι,
 εἶης, εἶη. 172. 238. εἶμεν.
 18. Ellipsis coniunctivi. 22.
 Ellipsis imperativi. 157.
- [v. Schol. ad Pindari Ol.
 XIV. 21. — Num forte
 haec ellipsis etiam ibi ob-
 tinet, ubi infinitivus cum
 accusativo ἐπιταγματικῶς
 aut ἐντικῶς positus est?]
 εἶπεν an in scena locum
 habuerit. 308.
 εἶς i. q. μόνος. 157.
 εἶς et ἐκ confusa. 274.
 εἶσαίρεσθαι i. q. προσφέρει-
 σθαι. 65.
 εἶπω et εἶξω confusa. 7.
 ἐκ et εἶς confusa. 274.
 ἐκ et εἴ confusa. 25. [Mo-
 ni de hac confusione in
 Melet. p. 69. Satis fre-
 quentem esse, docent no-
 tae Uptoni ad Dionys. Hal.
 de compos. verb. p. 162.
 Lips., Weiskii ad Lon-
 gin. p. 571., Schneideri
 ad Aristotel. H. A. T. III.
 p. 259. T. IV. p. 154. et
 ad Xenophont. Opusc.
 Polit. p. 56., Schleusneri
 Cur. noviss. in Phot. col.
 526., Astii ad Theophr.
 Char. p. 95.]
 ἐκτρέπελος. 25. [V. not. ad
 Pindari Pyth. IV. 186. ubi
 unice verum puto ἐκτρέ-
 πελον.]
- Ellipsis verbi finiti e se-
 quente oratione subau-
 diendi. 228. verbi cogna-
 ti. 10. sq. 14. verbi rarior.
 42. totius sententiae. 240.
 [Conf. v. 607. Nisi forte
 h. l. plene interpungun-
 dum post λεμὸν, versus-
 que 605. et 606. iungendi
 praecedentibus. Quod si
 probas, versus 605. et
 604. pro parenthesis sunt
 habendi.]
 εἰςθεός, εἰςθεός. 167.

ἐνδοθεν, ἐνδοθι. 236. 239.
sq. 246.

ὄνεκα, οὐνεκα. Graeci his particulis licenter usi. 170. [Etiam in ὄθ' οὐνεκα puto duas particulas idem significantes ἐκ παραλλήλου positas esse. Quapropter nolim cum Lobeckio scribere ὄθ' οὐνεκα: quam scripturam tetigi in not. ad Sophocl. Aiac. T. I. p. 229. Ex uno Sophocle (Aiac. l. c.) ὄθ' οὐνεκα habet H. Stephanus Thes. T. I. c. 1204. H. Poterat citare etiam ex eipsd. Oed. Col. 853. Item ex Aeschilo, qui Prom. 330. ζῆλῶ σ', ὄθ' οὐνεκ' ἐκτὸς αἰτίας πρῆξις. ubi quae continuo sequuntur, πάντων μετασχῶν καὶ τετολημῶς ἐμοί, dignam animadversione structuram habent: nam vis praepositionis μετὰ pertinet etiam ad sequens participium τετολημῶς. Non infrequens hoc idioma est in verbis cum praepositione σύν compositis: aliquanto rarius in verbis compositis cum aliis praepositionibus. De illis notavi nonnulla in Indice ad Gregor. Cor. p. 1032. quibus hic accedant sequentia. Euripides Iphig. T. 668. καὶ συσφαγγῆναι καὶ πρῶθ' ἔναι δέμας. Etymolog. M. col. 743. in. συμβαρύνεται καὶ ὄξυνεται τοῖς ἀρσενικοῖς. ad quem locum Sylburgius p. 44. h.: „sensus est, συμβαρύνεται καὶ

συνὸξυνεται, praepositione in utroque commate subaudita.“ Verborum cum ἐκ compositorum hoc reperi exemplum. Homerus Odys. XXII. 56. ὅσα τοι ἐκπέπεται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν. h. e. ἐκπέπεται καὶ ἐξεδήδοται.]

ἐντρέπεσθαι. 31.

ἐντρέειν, ἐντρέειν. 18.

ἐξαιτίας. 147. 155.

ἔξω et εἰςω confusa. 7.

ἐπαινεῖν. De forma futuri h. v. 10. 64. [Utamque formam frequentatam fuisse, docent verbalia αἰνετός et αἰνητός quorum posterius Lexicographi parum curarunt. Pindarus Nem. VIII. 66. αἰνέων αἰνητά.]

ἐπαμήσασθαι γῆν. 34.

ἐπεὶ cum conjunctivo. 99.

ἐπεὶ οὐ non semper coalescunt per synizesin. 241.

ἐπεὶ τοι καὶ. 88. [Plato T. XI. p. 19. Bip. ἐπεὶ τοιγε καὶ ὁρθῶς αὐτὸ ὁ θεὸς εἶπε. Bekkerus dedit ἐπεὶ τοι καὶ — II, 3. p. 424.]

ἐπὶ. ἐφ' ᾧ γε, ἐφ' ᾧτε. 264.

ἐπὶ et περὶ confusa. 179.

Epigramma Megaris reperi-
tum. 54.

ἐπιδείειν. 164.

ἐπιπάγην vox non Graeca.
224.

ἐπιπειθείη. 136.

ἐπιφύρειν. 171.

ἐρατός passim corruptum.
90.

ἐργάζεσθαι. ἐργάσαιο, ἐργά-
σαιο. 214.

ἐρκος ὀδόντων. 110.

A a

Ἐρμείας, Ἐρμείης. 215.
 εἶτε et εὖτε confusa. 31. [v. not. ad Dionys. Halic. de comp. verb. p. 308.]
 ἕτερος, τοῦτερον etc. 135.
 εἶτος an digamma habuerit. 219.
 εὖ et εἶ confusa. v. εἶ.
 εἰμαρς. 239.
 εὐθανασία. 278. sq. εὐθανασία et ἀθανασία confusa. 278.
 εὐθύ, εὐθύς. 154.
 Euripides. 5. 7. 88. 156. 168.
 εὖτε et εἶτε confusa. v. εἶτε.
 Eufecnius. 226.
 εὐτράπελος. 25.
 ἐπίσοοσθαι γαῖαν. 34.
 ἐπιφανέσθαι. 233.
 ἐπων pro ἔων. 136.

Z.

Zωφρηγή primā productā. 71.

H.

η correptum. 152.
 ἠβιώω. 60. 243.
 ἦθεα. 222. [Illic cur τὸ omitti oporteat, causa non alia videtur habenda esse quam digamma. V. Heynius ad Hom. Il. T. VII. p. 754. qui „In Hesiodo“ inquit „aliquot locis est emendandum“. Quod si verum est, v. 121. corrigas: ἀνθρώποις κατὰ ἦθεα. Vid. Hom. Odyss. XXV. 111. Et conf. not. ad p. 236. et 243.]

Herodotus. 33.
 Hesiodus. 134. 241. v. supra s. v. Ellipsis. item s. v. ἦθεα. item infra s. v. μεμνημένος.
 Hesychius. 12. 25. 131. 179.

Θ.

θαλία. 159.
 Theognis. v. infra s. v. μελεδώνων.
 Theognidis patria. 54.
 θηροφόνη. 4.
 θνησκεῖν, τεθνάναι. 15. [τεθνάναι, mediā productā, legitur in Aeschyli Agam. 547. Schütz.]
 θνητός, mortuus. 164.
 Thucydides. 17.

I.

i dativi elisum. 110.
 Iamblichus. 163.
 ἱκελος. 225.
 Infinitivorum futuri temporis usus Graecae Linguae proprius. 16. sq. [Xenophon Anab. II. 4. 19. ὡς οὐκ ἀκόλουθα εἶη τὸ ἐπιθέσθαι καὶ λῶσαι τὴν γέφυραν. Schneiders: „Ita margo Steph. cum libro Brodaeī habet pro vulgato καὶ τὸ ἐπιθέσθαι καὶ τὸ λῶσαι.“ Vulgatum hoc me quidem non offendit. — Schol. ad Pind. Nem. VII. 141. ἀνάσαι, τὸ ἀπῆλαξεν.]
 ἰση. 221.
 ἰσημι cum digamma. 213. 248.

ἴσος, ἴσος. 50. ἴσος et εἶος
confusa. 226.
ἴσως, *pariter*. 20.

K.

Caesurae vis ad producen-
dum. 27.

καθηνύσθαι. 235.

καὶ γὰρ πρόpositum. 49.

καὶ et ὡς confusa. 39.

καιρός. αἰεὶ τι καιρόν etc. 279.

καέσχατος. 326.

Callimachus. v. supra s. v.
Aoristus.

καλός. De quantitate h. v. 311.

κατατιθέναι, κατατιθεομαι.
52.

κατοπάξεν. 226.

κακοροσοόμενος. 213.

κεῦθμα. 21. 39.

κεῦθος. 21.

κεφαλήφι, κεφαλῆφι. 237.

Κηρινθος. 60.

κήρυξ, κήρυξ. 215. 39.

κιάνω. De quantitate h.

v. 157.

κλητήρ. 273. 39.

Coronae convivales. 66.

κόρας ἄροσην. 168.

Corporis humani dissectio.
160.

κοῦρα. 180. [Callimach. H.
in Dian. v. 72.]

κόχλος, ἦ. 179.

κρείστων, κρείστων. 46.

κτάσθαι passivâ signifi-
catione. 145. 39.

κυδός. 223.

κιδός. 223.

κίλιξ subaudiendum. 38.

[Num in Alexidis fragm. I.
v. 5. scribendum τὰς
ἀκράτας πίνομεν?]]

κρημία. v. infra s. v. μελε-
δῶναι.

κωλύειν i. q. κωλύειν.
271.

Λ.

λανθάνειν. λελησμένος, λε-
λασμένος. 187. [Epicam

formam Panyasidi dudum

reddiderant H. Step-
hanus et Wintertonus, quos

secutus est Gaisfordus.]]

λέπειν. De aorista I. h.
v. 148.

Λβύη αἰεὶ τι καιρόν etc.
279.

Liquidæ pronuntiandæ ge-
minantur. 134.

λιτουργός. 129.

Longinus. 88.

Lycurgus orator. 89.

λυμαίνεσθαι. De constru-
ctione h. v. 518.

λωβῶν. 155.

Μ.

Magnetismus animalis. 108.

μάκαρος. 109.

μεγακλήτης. 14.

Megara. 54.

μεθίναί, μεθίεσθαι. 94.

μελεδῶναι, μελεδῶνες. 215.

[Etiam in Theognid. v. 863.

malim μελεδῶνας. item in

fragmento Cypriorum,

quod Bekkers ad illum

versum citavit.]]

μελετῶν τινος. 226. [V.

Schol. ad Pindari Ol. VI.

61. et XIV. 26. Nem.

VI. 91. et VIII. 32. Isthm.

V. 36.]]

μωμνημένος. Usus huius

participii, eiusque abso-

lute positi, sollemnis est

in formulis imperandi.
V. Hesiod. 392. (ubi prae-
stat quod al. habent, ἴσθ' ἔργα.) 584. 656. 673. Plene
idem 273. sq. ἀλλὰ σὺ γ'
ἡμετέρας μεμνημένος αἰὲν
εφετμῆς ἐργάζεαι. Abun-
danter Aeschylus Choëph.
676. sq. Schütz. alt. πρὸς
τοὺς τεκόντας πανδύτως
μεμνημένος τεθνεῶν Ὀρέ-
στην εἰπέ' μηδαμῶς λάθῃ.
Hunc quoque usum iam
in Homericæ poësi repe-
rias. v. JI. V. 263. XIX.
153.

μεταδιδόναι. 62.

μετέχειν. 62.

μέτρον. κατὰ μέτρον. 164.
μη velans cum imperativo
aoristi. 156. [Aeschylus
Prom. 332. Br. μηδέ σοι
μνησάτω.] cum coniun-
ctivo praesentis. 156. 158.
cum futuro. 318. [Ae-
schylus S. c. Th. 252.
Br. μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς.]

μητρομήτωρ. 129.

μητροπατήρ. 129.

μικρός et ὀλίγος confusa. 316.

Mimnermus. 99.

μοῖραν absolute usurpatum.
134.

μόνος i. q. εἷς. 312. μόνος
[τῶν], ὕσα etc. 203.

N.

ν paragogicum. 6. 9. 19.
21. 63. 107.

ναῖς. νία monosyllabum.
248.

νεύφρον. 187.

Neutra adiectivorum. 19.
39. 48. 69.

νήφον, νήφονος. 47.

Nominativus cum infinitivo

loco imperativi posito. 58.
169. [Aeschyl. Prom. 711.
sq. οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ'
ἀλλοτόνοισι πόδας χροίμπρον-
σα φαχίαισιν ἐπιτροπὴν χροό-
να. Vid. Hesiod. Op. 742.
746. Naumach. 32. et
sic saepissime. Alibi accu-
sativus ponitur, v. c.
Hesiod. Op. 751.] Nominativus
cum infinitivo
loco optativi posito. 156.
[Usus illius infinitivorum
quam dedi explicationem
in notis ad L. Bos. Ellipsa.
p. 620., eam explodit Her-
mannus in commentatione
de ellipsi et pleonasmō
in Gr. I. p. 131. sq.
Sed in illa disputatione
viro egregio, ut sumus
homines, humani quid
accidisse, facile suspica-
beris, si contuleris quae,
cum meis illis amicissimi-
me conspirantia, adno-
tavit ad Viger. p. 733.
sq. ed. I. p. 745. ed. II.
Add. I. I. H. Nastii li-
bell. Ueber Homers Spra-
che p. 25. Conf. tamen
quae notavi supra s. v.
εἶναι.]

νόμος, cantilena, fabula. 25.

νύμφα. 180. [Callimach. H.
in Del. 216.]

νυμφῶνος, νυμφῶνος. 219.

Ξενοδόχος, ξενοδόκος, ξενο-
δόχος. 318. sq.

Ξενοφάν. 17. 88. 155. V.
etiam supra s. v. Infini-
tivorum etc.

O.

ὄ, ᾧ, τό. Usus articuli in-
solens. 48.

ὄδε, ὁ δέ. 222. 224. 225.
237. 245. 247.

ὄθ' οὐνέκα. v. supra s.
ἐνεκα.

οἰζυρός. 151.

οἶκος etc. cum digamma.
241.

οἶος et ἰσος confusa. 226.

ὄλιγος et μικρός confusa. 316.
Homerus. 99. 241.

ὄμῳς. 8. una cum. 22.

Oxytonorum apostrophum
passorum recta tonosis.
72.

ὄπαζειν. 226.

Orrianus. 195.

Optativi usus in interroga-
tionibus sine ἄν. 195. cum
ἄν. ibid.

ὄρη et ὄρη confusa. 19.
225.

ὄρη et ὄρη confusa. 19.
225.

ὄρες. De quantitate h. v.
162.

ὄρη, ὄρη. 70. [Schol.
ad Pindari Ol. I. 115.

ὄρη, ἢ νύξ, βαρύνων·
ὄρη δὲ νύξ, ἀντὶ τοῦ
σκοτεινῆ, ἐπιθετικῶς, ὄξυ-
νεται.]

ὄς, ubi expectes εἴ τις. 186.

[Cum Platonis loco com-
para hunc Xenophontis
Oecon. IV. 19. Ἐγὼ δὲ
καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι μέγα
τεκμηρίον ἀρχοντος ἀρετῆς
εἶναι, ᾧ ἂν ἐπόντες ἐπον-
ται, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς
παραμένειν ἐθέλωσιν.]

ὄσα. ὄσα etc. relatum. ad
11. etc. 192. 89. [Hesio-
dus Fragm. p. 445. Loesn.

ὄσασι ἴσαν μύριμυες —
τοὺς ἀνδράς ποιῆσε. In
notissimo Sardanapali
epigrammate alii habent
ταυτ' ἔχου, ὄσα ἔφαγον —,
alii τόσα ἔχου, ὄσα
ἔφαγον —.]

ὄτε s. coniunct. 99.

οὐδεμία, οὐδεμίη. 8.

οὐνεκα. v. supra s. ἐνεκα.

οὐτος. καὶ ταῦτα, καὶ ταῦτα
μέντος. 272. 89.

οὐχι saepe oblitteratum. 307.

ὄφεις priori producta. 71.

ὄφρα τε. 65.

II.

παρ' καιρον et παρὰ καιρόν.
316.

παρὰτρίβειν. 33.

παριδεῖν et περιδεῖν con-
fusa. 328.

pariter. 22.

παρμόμιος, παρμόνος. 18.

Participia ubi naturam in-
duerunt nominum, in-
clinationis modum mu-
tant. 47.

πάσασθαι. 13.

πάσχειν. ἦν τι πάθω etc. 88.

πατρομήτωρ. 129.

πατροπάτωρ. 129.

πενεῖν. 327.

πενόον. 327.

περιδρομος. 45.

περιδεῖν et παριδεῖν confusa.
328.

περιτρέπειν. 132.

Pindarus. v. supra s. γ.
ἐκτρέπελος.

πιστός. 24.

Plato. 148. 169. 186.

πλίον. τί πλίον et τὸ πλίον
confusa. 125.

Pleonasmi. 27. 89. 172.

πλοκάμφοι. 171.

ποικίλομητης, ποικίλομητις.
214.

ποικίλος. 45.

πολυγηθής. 240.

πολυχρόνιος. 191.

πεν. πολλὰν πον, ἄει πον,
177.

Praepositionum usus in
eodem loco variatus ad
idem significandum. 203.

προμητωρ. 129.

προπατωρ. 129.

Pronominum formae ple-
nae et encliticae. 3. Pro-
nominis relativi synta-
xis idiomatica. 64. sq.

πρός τινος ἔχει. 91.

πρώτος καὶ τελευταῖος καὶ
μέσος. etc. 3.

πυκάζειν. πυκνάσαι, πυκνά-
σαι. 257.

πυλός passim latet cor-
ruptum. 163.

P.

παδινός. 4.

πίπτειν, ῥιπτέειν. 15.

Σ.

Σαλαμινάετης, Σαλαμινό-
φρξ. 113.

σηγῆλος, σηγηρός. 324.

Σικελικός et Σικελός confusa.
55.

Simonides. v. infra s. v. τέ-
σιονρα. 7.

Σίουφος. De quantitate h.
v. 40.

στιάπτειν διέλλη etc. 165. sq.

σπύφος priori producta. 71.
187.

Socrates an aliquid scri-
pserit. 277.

Socraticus scriptor Bryxiae.
273.

Socraticus scriptor de lege.
273.

Sophocles. g. 170. [Poste-
riorem Sophoclis locum
quod negavi mutandum
esse, nolim ita intelligi,
ac si etiam forma scri-
pturae antiquae mihi
probat. Scilicet scri-
bendum εὐννεα, quae
admodum scribitur τοῖ-
νεα.]

Sotades. 277. sq.

Sotadicum metrum. 277.

σπ. Ante has litteras an
brevis corripri possit. 151.

σποδιός. 131.

Strabo. 90.

Stridas. v. infra s. v. πῆλα-
δρος.

T.

ταμῖον, ταμῖον. 324.

τάτης. De quantitate h.
v. 76.

τάρρα. 15.

τὲ non praepositur voca-
bulo ad quod refertur.

75. [Ne quis mihi op-
ponat locutiones bimem-
bres ellipticas, membris

per τὲ alteramque copu-
lam iunctis, ubi vox

quam sequitur τὲ in priori

membro, in posteriori

ad alteram copulam sub-
audienda est. Quarum

locutionum ratio cum vi-
ros graece perdoctos pas-
sim fugerit, aliquot ex-
empla rei ceteroqui per-
vulgatissimae exponam.

Plato T. XI. p. 8. Bip.

σοφίας τῆς τε σπαντοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locutio est: σοφίας τῆς τε σπαντοῦ καὶ τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων. Ut multum falleretur, si quis copulam τὴν ad σπαντοῦ referens praepositam vocis suae diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brunckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὅς τ' ἐν δαίτῃ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hinc tam parum sit λογικός, ut dicat τὴν pertinere ad ἐν δαίτῃ habeatque hoc pro exemplo copulae praepositae? Immo plena oratio est: ὅς τ' ἐν δαίτῃ καὶ ὅς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489: sq. οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν; εὐδύναμοί τε. pro καὶ οἵτινες εὐδύναμοι. Pindarus Nem. I. 46. εὐ τε παθεῖν καὶ ἀκούσαι. plene: εὐ τε παθεῖν καὶ εὐ ἀκούσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε οἶσθα —, καὶ ἐπιτετήθενκας —. plene: — καὶ ὅτι ἐπιτετήθενκας. Aeschylus S. c. Th. 1075. ση. Br. ὅσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὅσπερ τ. θ. Nullorum autem partium orationis frequentiores sunt huiusmodi ellipses, quam praepositionum. Plato T. V. p. 286. ἐν τε πλοίοις καὶ ναυαί. p. 293. ἐκ τε — τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Σωκράτους. plene: καὶ ἐν ναυαί. et: καὶ ἐκ τοῦ Σωκράτους. Add. not. p. 280.

ubi quod scripsi de Brunckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime monuit copulam τὴν referendam esse ad vocem sequentem ideoque mutandum ordinem verborum: nam duo epitheta sunt unius ejusdemque ὄρου. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque praepositionum ellipses toties occurrunt, ut qui exemplorum huius idiomatis numerum inire velit, non minus ineptus sit, quam qui instituat numerare arenas.]

τελευτήν. v. τέγμα.

τέγμα, postremo. 164. [Iam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, τελευτήν. Pindarus Nem. XI. 21. καὶ τελευτῶν ἀπάντων γὰρ ἐπιεσόμενος.]

τιθέναι, τιθεσθαι. 92.

τινεῖν, τίνουσαι, τίνουσαι. 29. 248.

τρέπεσθαι ἐπὶ τι, πρὸς τι. 50.

τρέβειν. 53.

τροφή et τροφή confusa. 157. τροφῆν. De quantitate h. v. 162.

Tyrtaeus. 63.

T.

ύγεια, ύγισια. 324. 325. 326.

υπάγειν. 62.

ἵπερθεν c. genit. 257.

ὑπέρθεος. H. Stephanus Ind. in Thea. P. II. c. 140. C.: „*Ἰπέρθειον*, Quod est supra numen divinum, vel numinis voluntatem.“ nullo huius adiectivi auctore citato. Robertus Constantinus cum aliis Lexicographis, item sine auctore: „*Ἰπέρθειον*, ὑπὲρ τὸ θεῖον, ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην, praeter numinis voluntatem.“ Omnes secuti sunt Hesychium aut Suidam. Sed in Hesychio recte monuit V. D. pro *ὑπέρθειον* legendum esse *ὑπὲρ θεῶν*: eodemque modo in Suida corrigendum est. Praeterea in *Démonactis* versu, qui est Brunckio in *Monostichis* v. 202., cum pro *ὑπέρθεα* e Stobaeo editum sit *ὑπὲρ θεοῦς*, facile intelligitur, fidem huius adiectivi admodum dubiam esse. Schneiderus versum edidit turpiter hiantem: *Θνητὸς πεφρωτῶς μὴ φρονεῖ ὑπέρθεα*. *ὑπερτερία*. 33.

Θ.

φαίνειν. *φανήν*, *φανήη*. 232. 245.
Philemon. v. supra s. v. *τέ*.
φοίνιξ. 4. *φοίνιξ* an *φοίνιξ*. 215. sq.

X.

χαίτης. 152.
χαίταις an graecum sit. 152.
χαλεφθεῖς etc. 13.
χαίρων ἔνεκα posita ἐν παρολλήλου. 169. sq.
Chasmodiae osiores. 108.
χέρον. 66.
χρυσήν, *χρυσήν*. 215.
χωρίζων. 9.
χωρίς. 9.

Ψ.

ψυδρός. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 152. 136.
ω et *ου* per synizesin coalescunt. 50.
ὦν. 131. 133.

Pag. 20. not. ad v. 218. lin. 2. *πόν*. leg. *πών*.

